

Pierwszym krokiem w projektowaniu usprawnień systemu szkolnictwa wyższego powinno być sporządzenie kilku „profilu wzorcowych / uniwersalnych i branżowych” dla każdej z grup w oparciu o rzetelne badania populacji przedsiębiorców BTOF, określających zasób wiedzy, umiejętności i cech pracownika najlepiej zaspokajających wymagania danego typu stanowiska pracy, (przy czym należy uwzględnić cechy typu: umiejętność rozwiązywania problemów, samodzielność czy skłonność do samodoskonalenia). Następnie należy przeanalizować ścieżkę kształtowania takiego pracownika idealnego. Taka analiza pozwoli określić, na którym etapie edukacji powinno się podjąć konkretne działania, żeby jego absolwenci mieli okazję nabyć dany rodzaj umiejętności. Jednocześnie należy stworzyć narzędzie informatyczne, które z jednej strony pozwoliłoby każdemu użytkownikowi przetestować swoje umiejętności (np. w formie punktowej samooceny na różnych polach) i uzyskać informacje do jakiego profilu jest mu najbliższy i jakie umiejętności powinien nabyć / pogłębić, aby lepiej wpisać się w potrzeby rynku, z drugiej zaś dzięki cyklicznej aktualizacji mogłoby być rodzajem wskazówki do doskonalenia programów edukacyjnych w systemie *long life learning*. Narzędzie to mogłoby być także wstępem do pracy z doradcami zawodowymi, których zadaniem byłoby wypracowanie wspólnie z uczestnikiem procesu najlepszej ścieżki nabycia stosownych umiejętności, dopasowania szkoleń w ramach istniejącego systemu i wsparcie w osiągnięciu celu. Internetowy „profiler” może być również poważnym atutem w negocjacjach z potencjalnymi inwestorami, ponieważ pozwoli na przeprowadzenie pierwszego etapu przeglądu kadr regionu pod kątem konkretnych potrzeb (stworzenie profilu dla danego pracodawcy wskaże uczelnie, które kształcą najlepiej dopasowanych kandydatów i jednocześnie pozwoli zaprojektować szybki cykl doszkalający, aby np. w ciągu 6 miesięcy pracodawca uzyskał 300 pracowników reprezentujących daną wiedzę i umiejętności).

Podejście w pewnym sensie „produktowe” do działalności systemu szkolnictwa wyższego narzuca także jego ścisłą współpracę z jednostkami prowadzącymi edukację na poziomie średnim, bowiem pewne cechy i umiejętności o znaczeniu uniwersalnym powinny być wypracowywane na wcześniejszych etapach nauki (umiejętności komunikacyjne, współpracy w grupie, rozwiązywania problemów, gromadzenia i przetwarzania danych). Poza zacieśnianiem współpracy w ramach systemu szkolnictwa, niezbędna jest ścisła współpraca z pozostałymi interesariuszami (wszystkimi organizacjami reprezentującymi pracodawców na lokalnym rynku pracy np.: stowarzyszenia przedsiębiorców, klastry, kluczowi przedsiębiorcy z terenu OF, najwięksi pracodawcy itp.)

Przedsięwzięcia, które funkcjonują na rynku szeroko rozumianego szkolnictwa wyższego na zasadzie tzw. dobrych praktyk a mają duże znaczenie dla opisywanego kierunku działań to np.:

- Ścisła współpraca ze szkołami ponadgimnazjalnymi znacząco wykraczająca poza wydarzenia typowo informacyjne (wykłady otwarte dla uczniów szkół średnich, prowadzenie zajęć tematycznych w szkołach, eksperymentatoria i pokazy w ramach lekcji chemii, biologii, fizyki, ścisła współpraca kół zainteresowań, warsztaty na bazie laboratoriów uczelnianych, wspólne projekty promujące wiedzę) Opisane działania mają walor indukujący zainteresowania kierunkowe, kluczowe dla nowoczesnej gospodarki. Dodatkowo, istotne jest wprowadzenie swego rodzaju opieki dydaktycznej nad najlepszymi uczniami, włącznie z zapewnieniem indeksów, stypendiów i atrakcyjnych programów dodatkowych w celu zatrzymania najlepszych uczniów w lokalnym systemie szkolnictwa wyższego.
- Wspólny dla całego systemu szkolnictwa system praktyk zawodowych w podmiotach gospodarczych wspierający nie tylko współpracę międzyuczelnianą, ale też ze szkołami technicznymi / zawodowymi. Taki system pozwala na uruchomienie systemu zachęt dla przedsiębiorców w kierunku tworzenia jak największej puli ofert.
- Włączenie systemu doradztwa zawodowego na każdym etapie kształcenia jako instytucji wspierającej uczniów i studentów w precyzowaniu ich wyborów życiowych. Kluczowa w tym przypadku jest ciągłość wsparcia już od etapu szkoły gimnazjalnej, poprzez wybór szkoły średniej i wyższej. Na każdym z tych etapów rola doradcy jest nieco odmienna, bardzo istotna